

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 119/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., L., vo veci namietaného porušenia jeho práv postupom Okresného súdu Kežmarok v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti z 22. novembra 2004, ktorou sa domáhal prepustenia z väzby, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 27. januára 2005 doručené podanie J. B., L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich práv postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti z 22. novembra 2004, ktorou sa domáhal prepustenia z väzby.

Sťažovateľ uviedol: *„Dňa 22. 11. 2004 som adresoval na Okresný súd do Kežmarku žiadosť o prepustenie na slobodu. Do dnešného dňa sa okresný súd k mojej žiadosti ešte nevyjadril, čím porušil lehotu danú zákonom na prejednanie stanovenú.*

Týmto Vás žiadam o vyjadrenie k danej veci a stanovenie ďalšieho postupu.“

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04), a neboli k nej pripojené kópie na vec sa vzťahujúcich listín preukazujúcich sťažovateľove tvrdenia (najmä kópia žiadosti o prepustenie z väzby z 22. novembra 2004). Sťažovateľ taktiež neoznačil, porušenie ktorých základných práv zaručených v Ústave Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), prípadne ľudských práv zaručených v medzinárodnej zmluve, ktorou je Slovenská republika viazaná, namieta.

Ústavný súd listom z 24. februára 2005 (doručeným podľa doručenky 28. februára 2005) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil (s poučením, ako je potrebné doplnenie náležitostí urobiť), pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd zároveň sťažovateľa poučil o podmienkach ustanovenia kvalifikovaného právneho zástupcu – advokáta v konaní pred ústavným súdom.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ nereagoval.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 24. februára 2005 podrobne poučil sťažovateľa o náležitostiach kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Sťažovateľ aj napriek podrobnému poučeniu ústavného súdu nedoplnil svoju sťažnosť v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu a nepožiadal ani o ustanovenie kvalifikovaného právneho zástupcu – advokáta, v konaní pred ústavným súdom.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu neodstránil nedostatky svojho podania a nepožiadal ani o ustanovenie kvalifikovaného právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2005